

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. — Opravištevno, na katero naj se blagovoltvo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Andrassyjeva nota.

—r. Ko bi mi bili prinesli kot članek noto grof Andrassyjevo, katero je avstrijski poslanik zadnjega dne preteklega meseca oddal turškemu ministru v Carigradu (beri „Slov. Narod“ od 8. t. m.) in ko bi naš državni pravnik, c. kr. g. Perše zvest ostal svojim principom (kar se ve nasproti našemu ministru v najnih zadev nij verjetno) konfiscirati bi moral naš list, konfiscirati Andrassyja in diplomatične, da celo revolucionarne njegove ideje!

Dolgo časa je nosila evropska diplomacija ta svoj sad pod srcem in sedaj ko ga je po teškem porodu spravila na svet, sedaj je malo kdo zadovoljen z njim in to se uže lahko reče naprej, da vpliva ne bode imel posebnega. Faktičnega vpliva menimo gotovo ne.

Pač pa je velicega moralčinega pomena ta diplomatična nota. Reforme, katere nasvetuje, pod turško vlado se ne bodo obistinile, ker le-ta vlada je nezmožna učiniti najmanjšega kulturnega podvzeta. Iz surovosti izvirajoča, je surova, če se tudi zavija v evropsko obleko, ter posnema na videz francoske šege.

In ta nezmožnost, se morda nij še ostreje poudarjala, kot je poudarja naš minister v najnih zadev v svojej depeši.

To bičanje turške malopridne vlade mora toliko bolj skeleti, ker udarci padajo od roke v mehkih rokavicah in se delijo mej sladkimi smehljaji. Naj večja težava, pravi grof Andrassy, katera opovira pacificiranje upornih krajev, je ta, da kristijanje ne verjamejo več sultanovim obljubam, katere so uže tolikokrat razglašene bile in katere vendar nijso zboljšale stanja raji. Ti stavki se ve, da so

v lepej, gladkej, diplomatičnej formi povedani in če jih mi prevedemo na vsakdanjo govorico, če jih prenesemo v navadno življenje, pomenijo pač le to, da je sultan carigrajski uže mnogokrat se svojega prestola svojim krščanskim podložnikom lagal, in da so vse te njegove irade, ti farmani in katišerifi prav navadne laži, katerim uže nikedo več ne upa.

Resnica je, s krvjo se je sezidalo serajlsko gospodstvo, in neizrečena krutost podpisala ga je v letih, ko je bila po drugej Evropi oliko še v pričetku; ali sedaj, ko se oliko devetnajstega stoletja razširja in polipu jednaka objema krajino za krajino v svoje naročje, sedaj napočili so tudi Turčiji časi, v katerih so je zapustile stare moči zgodovinskih krutostij.

In sedaj si ne ve drugače pomagati, kakor z laganjem. In ne najmanjša zasluga Andrassyjeve note je ta, da je krepko izgovoril svoj anatema nad tem gnjilobnim lažnjivim vladarstvom. Diplomatično spričevalo je tu, da turške vlade jedina moč je laž, laž je njeni element, ki jo vzdrži, laž je krepilo in brez laži bila bi uže zdavnaj v razpadu. Vladi, kateri se je tako očitno pred vsem svetom udaril na čelo pečat sramotilne nemoralnosti, pač nij več rešila.

S pravico se stavi vprašanje, ali je obstanek njen še mogoč. In to vprašanje se bode stavilo, in odgovor nij dvomljiv. Tedaj pa se bode vnel ogenj v milijonih in, da govorimo z grofom Andrassyjem zavest se bode vzbudila v srcih, da velja boj proti nemoralnej, stoletnej laži, katera mora pasti in dati svoje mesto neskončnej pravici. In da je malo krdelo pzdignilo orožje po Hercegovini

in Bosni uže sedaj k temu svetemu boju, kdo bi tajil, da jih ne opravičuje — grof Andrassyjeva nota!

Naš in hrvatski šolski zakon.

Z veseljem smo „Cislejtanci“ pozdravili novi šolski zakon od 25. maja 1868., kakor tudi od 1869. leta, videči v bodočnost slobodnijo slovenske narodne prosvete. Istina, še Hrvati nam so čestitali to „blagost“.

Ne dá pa se tajiti, da paragrafi našega šolskega zakona ne diše po vetru iz modernega „rajha“; ne dá se tajiti, da jeden teh paragrafov narodnemu učiteljstvu ne prepoveduje briganje za ono znanstvo, koje zovemo politikovalstvo. Po družih civilizovanih državah je briganje za to znanost državljansko učiteljskemu stanu častno — dolžnost, pri nas pa je to naopak. Samo kranjskim mojim sodrugovom je priboril g. dr. Zarnik to pravico, katero je po družih državah — dolžnost.

Obrnimo oko v hrvatski šolski zakon, a nijedne male črke v njem ne nahajamo, koja bi velevala narodnemu učitelju: molči o politici! Kaj še, hrvatski učitelj in pop smeta javno praviti narodu te ali druge politične zadeve, pa radi tega tamo nihče ne preganja učitelja. In to je prav, kajti učitelj je neodvisnejši, nego-li kakovšen berič, ter mu je mogoče, da zabrani na pr. pri volitvah sleparstvo pri narodu od strani odvisnih boiričev. Kdo poreče, da je objektivno politikovanje slabejše od subjektivnega, katero se onodoganja, koder berič brez opovire komandira?

Vsak vestni učitelj pri nas, kateri ne gre v učilno zato, da zopet iz nje nazaj pride, pogreša velepotrebne reda v šoli. Učitelj

Listek.

Slovenski rapsodisti.

(Spisal D. Terstonjak.)

(Konec.)

Stanko Vraz je te pesni prepisal in jaz mislim, da morajo biti mej njegovo zapuščino katero hrani „Matica ilirska“. Vredno bi bilo, da se kateri izmej slovenskih rodoljubov potrudijo sebi te pesni v last pridobiti, da bi se mogle na tak način natisniti.

Vraz reče o Modrinjakovih pesnih to-le: „sudim, da su žežene zlato, pravi ures poezije slavjanske. Iz njih sbori pravi čisti um slavjanski glasom domorodnim; misli uzvišene, izložene obrazi sjajnimi fantesije zdrave, skore, uzmešene.“ Stanko Vraz nij samo mej prvimi liriki jugoslovanskimi, tem več on je bil dober poznalec poezije vseh evropskih narodov, kar nam pričajo njegove prestave iz Mickiewicza „Trebine“, „Romantičnost“. Iz Puškina „Bahčisarajska česina.“ „Borodinska godov-

ština“. Iz Byrona: „Sužanj šiljonski“, „The Prisoner of Chillon“ ki je zraven dela: „Childe Harold“ „Parisina“ „The Bryde of Abydos“ in „The sieye of Corinth“ najkrajšnji umotvor slavnega Angleža. Ker je Vraz tako dobro sodil o Modrinjaku, moramo i mi pripoznati, da so njegove pesni visoke cene. Modrinjak nam budi Slovencem mej Muro in Dravo ponos!

Da bralci izvedo kakošen je Modrinjakov jezik, naj berejo toto pesen, katero je leta 1813. svejemu prijatelju Cvetku zložil.

Amico Zvetkoni.

(Akrostikon.)

Zadnji človek je na sveti,
Ki svoj rod za nič drži.
Zapstoj so mu rožni cveti,
Njemu nikaj ne diši.

V nadrah maternih se zhrani,
V njenoj reji se zredi;
Mačoho oslepno brani,
Mater pa za nič drži.

Erjav kakti Judaš bodi!

Naj te pes za plotom je!

Med Slovence naj ne hodi,

Ki je prav Slovenec né.

Ti prijatelj Cvetko, jesi

Materne dežele cvét,

Z Dornaske Kamenske vesi,

Z lukom zrejen, pa oplet.

Kókol nesi med pšenicoj,

Ščipek raseš zmed kopriv;

Kókol ztrgu se že zklícoj,

Ščipek pa je ves pikljiv.

O! kak ja želim Vam uživat,

Dugo, podmesečni svet! . .

Primic, šmigoe, Cvetko vivat —

Dosti, dosti, dugo lét!

Ta mala pesnica je karakteristikon one dobe, v katerej so neki domoljubi kljubo vsem oviram začeli krepko razvijati krila svojega uma. Iz nje sijajo žive iskre gorečega domoljuba, iz nje šviga ogenj zaničljivosti ponemčevanja, ki se je takrat na vso moč po slovenskej zemlji razprostiralo. Še jedne Modrinjakovih pesni se spominjam, ki sem jo več-

ne more podučevati, ker deca nemajo učnih rekvizitov. Mesec dni preteče, ko so še mnogi otroci brez čitank itd. Nekateri roditelji faktično ne mogó, nekateri pa nečejo kupiti otrokom ta čas priprave. Učitelj in otroci zaostajajo s predpisanim gradivom. Kadar pride nadzornik, tačas pa je le učitelj „izraelski kozel.“ Te sitnosti po hrvatskih učilnicah nij, kajti vsaka selska šolska občina dolžna je za svojo narodno učilno učne knjige in druge za nauk potrebite stvari pred početkom vsake šolske godine nabaviti, ter jih mej deca po učitelju razdeliti. Občinski zastop pa poznej izterja od roditeljev novce za rekvizite, koje so dobila deca od učitelja. Zna se, da siromaški otroci zastoj dobivajo to. Mi slovenski učitelji delajmo za postavno prenarabo šolske postave v tej točki peticije pri zborih! To je velevažno.

Pri nas se misli, da se učitelj asekurira za vekomaj z vednostjo s tem, da se mora podvreči drugič izpitu za par let po maturi.

Nij še dolgo, odkar sem objektivno načrtal slovensko narodno prosveto, kjer sem se spominjal tudi naših puhlih učiteljšč. Naj se rajše učiteljšča po zdravej pedagogiki človeškej pameti preustroje, da ne bodo hojevali v prakso kandidatje ne pripravljeni. Da bodo učitelji v praksi prodružili s čitanjem svoje študije, za to drugi izpit nič ne pomaga. Učitelj naj odmah vso plačo dobiva, in ker mu ne bode trebalo, k 2. izpitu iti, prištedil ne bode samo 5 gld. pristojbe, nego i 30—40 gld. mu ne bode trebalo zapraviti v mestu, kjer se nalazi izpitovna komisija. Hrvati so tako pametni. Fiat applicatio!

Pernišek.

Jugoslovansko bojišče.

S hercegovinske meje 1 febr. [Izv. dopis.] V zadnjem pismu popisal sem vam posebno malo naš stan na jugoslovanskem bojišču. Upam da ste iz ovega lista vam bolj primerne stvari posneli, ker „Slov. Naroda“ sem v Hercegovino nij. Do tistega časa se v Hercegovini nij nič prav posebnega dogodilo. Vojvoda Ljubibratić se je iz Zadra zopet v Dubrovnik vrnil — govori se mnogo, da se zopet k vstanku bliža. To je v Hercegovini mogoče, ali gotovo nij, ker je uže iz njegovega proklama razvidno, da ga nij nikakor volja s

krat bral v „Cvetji“ od prof. Macuna. Naslov jej je: „Fabula“ ter se tako glasi:

„Enkrat en prevzetni dečarec odjaše
Po cesti s tak naglim kálopom iz paše,
Dá grive vrišči po zraku, in rep,
Zpod kopit proč leti prah, kamen in črep.

Po ulici jaše on s velikim skokom,
Veselo zahuška pod vsakim oblokom
Na ulici naglo se stečejo ljudi
In vsaki jašečem dečarec se čudi.

Iz spanja zbudi se baba pijana,
Dirjočega vidi po cesti katana,
Prestrašena reče: o gospoda moja!
Ste videli, kak jaše Sankt-Juri pozoja.

Brez ostroge, vuzde, brez žval in čapraka,
Po zraku peklenskoga dirja lišaka.
Na to se kobila na kamen pokrukne,
Puf! katana v blato prek šinjaka smukne.

O Muza! pomiluj, potuži, poklaguj (!?)
Kak sreča v nesrečo obrne se z vagoj,
Prevzetnik, ki hvalo je komaj podehnul,
Nemilo zdaj plače, ker šinjak si je spehnul.

To pesnico je prevel Vraz v hrvaščino. V prvih treh štrofah se je držal slavni pes-

Črno goro šah igrati. Hočemo videti. Kapitan Barbieu je na povratku — kakor mi je včeraj iz Ljubljane brzojavljaj (govorili smo tukaj z njim Ur.). Veselilo bi nas mnogo, ako se je njegovo želenje uresničilo.

Nejedinost mej vstaši, vstaškimi vodji — nepravilnost v vsej manipulaciji zadržuje pravo misel. Treba bi bilo torej, da se temu žalostnemu prikazovanju konec stori. Treba je, da se pri nas legija skupaj spravi, koja bi za zrcalo drugemu služila. To je up in prava misel mojega poveljnika francoskega kapitana Barbieuna — in bi skoraj rekel vsacega, komu je več ali manje denašnja situacija stvarij znana.

Po zadnjem boji mej Dužami in Drenom i Zarine, koji je slaven izid za nas imel (kar je celo tudi židovska in turko-filska bečka Presse priznala) so Turci vse kar je le mogoče bilo na noge pozvali in na številu okrog 15.000 vojnika proti vstašem krenili. Da, saj je tudi bil zadnji čas — ker drugače bi morali v Trebinje uiti in podgane za zajce in teleta prodajati, ali od lakote poginiti. Vstašem nij tedaj nič drugega ostalo, ker jih je samo okolo 3500 bilo, kakor brez gubitkov pot sčistiti. Od iste dobe so se vstaši zopet razdelili, in mej tem ko Turci z Alalom moko črez razdejano pot tirajo, vstaši mirno po Popovem, okolo Banjanah turške sela požigajo, in se z govedino masté. To vam je momentni prizor z jugoslovanskega bojišča.

Kakor denes čujem, je došel sinoči Lazar Sočica s 1500 mož na Zubce, tudi je denes italijanska legija v rudečih srajcah, kakor je tudi kór ruskega kapitana Janovskega iz Sutorine na Zubce krenil.

Žal mi je, da moram jaz ta pot zaostati, ali primoran sem kapitana Barbieu-na čakati. Ravno ko sem vam ta list napisal, — došlo je 32 Črnogorcev k nam, koji so se v našo vojsko podajali, ali v Brenu od c. kr. avstrijske žandarmerije razoroženi bili. V Sutorino so prišli brez orožja. C. kr. žandarmom Turke, koji se po Dubrovniku z orožjem valjajo — s tem denunciram. Onih policija, niti žandarmerija niti druge politične oblasti ne vide.

In število bojevcev za svojo otačbino in svojo svobodo ne sme niti več po slavnej avstrijskej zemlji? Kaj je to?

Za drugi pot kaj bolj važnega — mogoče tudi posebnega ako nas prej Turci ne skraj-

nik pično originala, a vrsti sta dva versa dodana. Ta štrofa se tako v prevodu glasi:

Bez uzde, ostrugah, bez sedla, čapruga
Po zraku ga tera kó ljutoga vruga.
Još u reči blaše, a kljuse posrne,
Momak naš ti trešne poduž zemlje erne;
I kako tu leži raztegnut kó žaba,
Smije mu se svako, ista pjana baba.

Zadja štrofa je celo premenjena Vraz poje:

Što si ti uzjahao na to bedeviju.
Naticajući se za dikom i slavom
Paz' da isto nebo ne prolomiš glavom!
Paz' da neposrneš, neukineš šiju!
Paz' da ti se babe i deca nesmiju!

Najbolje Modrinjakove pesni so: „Golub“, „Elegija“, „Lav bolestán“, „Boginji modrici“. Na kolodvoru v Središči pri sestri dr. Modrinjaka je lepá podoba pokojnikova. Ne bi za njo bilo bolj prikladno mesto v kakej čitalnici?

Te vrstice sem zapisal želeč oteti za domačo reč živo vnetega moža in izvrstnega pesnika prahu pozabljivosti.

šajo — ker se jim še zmirom zarad Sutorine sline cedijo, kjer mi taborujemo.

Iz Kostajnice se 9. t. m. hrvatskemu „Obzoru“ brzojavlja: Včeraj je poskušala turška vojska udariti na Kostajnico, ter je došla uže do cesarskih magazinov pod gradom, 80 korakov do glavnega trga. Ako bi ob pravem času ne bila tukajšnja nastavljena naša straža Turke opazila in alarmirala, bilo bi nameravanje Turkov za nas jako slabe nasledke imelo.

Iz Dubrovnika se 8. t. m. brzojavlja: Ko je Ševket dovršil svojo misijo, odpotoval je ruski konzul Jonin v Cetinje, kder je še sedaj. Nikakovi poročil nij o gibanji, ne od turške, ne od vstaške strani. Prvi utrjujejo Polico, drugi pak so v Zubcih koncentrirani. Sem je došel iz Carigrada Hussein-psša, Trebinjski poveljnik. Privažanje živeža in transportnih pripomočkov za avstrijsko vojsko nadaljuje se še vedno in sicer prav velikansko. — V Klek je priplula avstrijska fregata „Custozza“ sè še neko drugo avstrijsko ladijo. Zagotavlja se, da je mej avstrijskimi in turškimi poveljniki nastal prepir o tem, kako in kdo ima pravico hišnega preiskovanja na morji. V nekaterih dnevih pričakuje se še sedem avstrijskih vojnih ladij sem.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. februarja.

V **državnem zboru** je večina sprejela v drugem branji ženitovanjsko postavo. Najvažnejše njene nove določbe so, da se sme katoliški duhoven oženiti, ako prestopi k drugi veri, kar je pri nas dosedaj država branila. Menih se pa more ženiti, če iz klostra izstopi. — Cerkev bode to se vé da zmirom ugovarjala temu, ali da se država v take reči briško no meša, to je prav.

Ministerstvo je stavilo kabinetno vprašanje pri terjatvi, naj državni zbor dovoli postavo o novem pristojbinskem davku. Ustavovni poslanci so v velikej zadregi. Če ne dovolijo tega davka, pade njih vlada samá rada; če pa nov davek v teh hudih časih sklenejo naši Nemci in nemškutarji, kako bi si upali pred volilce? „N. Fr. Pr.“ torej v tej nuji prosi ministerstvo, naj ono malo odneha.

Čehi so se mej soboj zopet močno razhudili. Kar v roke primeš: „Pokrok“, „Narodni Listy“, „Politik“, vse je polno psovka, drug na drugega rojaka.

Vnanje države.

Turčija je baje poslala velevladnim pritožbo, da se iz Dubrovnika v Dalmaciji daje vse za vstaše: obleka, živež in denar. Kar se od tega središnjega odbora godi, pre-sega meje, v katerih ima sosed ostati, ki s sosedom v miru živi — tožijo Turki, nezmožni, 4 do 6 tisoč vstašev ukrotiti.

Iz **Španije** se poroča, da okolo don Karlosa je vse potrto, glavarji drug drugega izdaje dolžé.

V **Berlinu** so se Nemci začeli Francozov bati, zato se jim bi radi vsakako priliznili. Kot neka posebna nemška uljudnost se tedaj po svetu telegrafira, da se bosta nemški cesar in cesarica z več dvorjani udeležila plesa pri francoskem poslaniku.

V **Meksiki** imajo zopet revolucijo. Generala Diaz in Guena sta izdala proklamacijo proti vladi in prvi se je dal za predsednika revolucije izklicati.

Dopisi.

Iz Ljutomera 9. febr. [Izv. dop.] (Meščansko šolo), in sicer nemško meščansko šolo dobi Ljutomer. Tako se pri nas

zda govori. Deželni odbor štajerski namerava naš trg s tako šolo osrečiti. V ta namen je pisal našej občini, naj skrbi za poslopje in druge šolske priprave. Toda za naše deželne meščanske šole, katere morajo biti nekako tako uravnane, kakor srednje šole, treba je precejšnjega poslopja, treba druzega pohištva, kar toliko stane, da teh stroškov ne more vsak zmagati. Naša tržka občina je vendar ponudbo deželnega odbora, ki bi sicer jednako ponudbo Brežicam stavil, sprejela in se obvezala, za poslopje in drugo skrbeti. Samo to želi, da jej deželni odbor — 10.000 gld. v ta namen podari. Srečni bi bili Ljutomerčani res ako bi jim deželni odbor učitelje plačeval, a vrh tega še 10.000 podari. Toda o tem dvomimo. — No, lepa reč meščanska šola, posebno nemška meščanska šola kaj lepo doni na nemška ušesa naših nemškutarjev, toda na vspehe tacega druzega zavoda nihče ne misli. — Bode-li dosta učencev? Ali ne štejete števila nemških otrok tukajšnje šole lahko na prste? Ali mislite, da bo revni slovenski kmet, svojega otroka v drago nemško šolo pošiljal? Kdo bode pa za poslopje ljudske šole skrbel? Kam se bode uteknilo 600 otrok te šole? Sedanja poslopja razpadajo, klopi se podpirajo, zidovje premakuje. — Pozor možje krajnega šolskega sveta!

Domače stvari.

— (Umrl) je Ferd. Urbančič, direktor pomočnih uradov v Ljubljani.

— (Čestitanje.) Idrijskemu penzioniranemu zdravniku dr. Grbcu je čestitalo njegovemu imenovanju kot cesarski svetovalec.

— (Národna čitalnica v Škofji Loki) napravi s pripomočjo nekaterih gospodov pevcev ljubljanske národne čitalnice in njihovega pevovodje dné 13. februarja 1876 veliko besedo s plesom. Program: 1. Slavnostni govor. 2. pl. Zajec: „Hrvatska“. 3. Lesinsky: „Stanak“. 4. Leschen: „Pensees fugitives“, za gosli. 5. Nedved: „Zvezdi“, bariton-solo. 6. Mendelsohn: „Devi“. 7. Stöckl: „Fantazija E-dur“ za gosli. 8. Hagen: „Noč“. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Opozoruje se, da gg. gostje iz Ljubljane se odpeljejo ob 1/2 7. uri do pólu dné.

— (Iz Postojne) se nam 9. februarja piše: Tukajšnja čitalnica napravi 20. februarja veselico s petjem, tombolo in velikim plesom, pri katerem, kakor se čuje, bode tudi kotilijon aranžiran.

— (Celovška čitalnica) napravi v ponedeljek, 14. febr. (pričetek ob 8 uri zvečer) v svojih sobah veselico s plesom. Program, ki bode posebno glede muzikaličnega dela prav zanimiv, obsega: 1. Naprej, popotnica, igra domač septet; 2. Pevski zbor; 3. Solo za gosli; 4. Samospev za prvi tenor; 5. Solo na rogu; 6. Pevski zbor in potem ples. K ovej veselici vabi vse čest. gg. soude, oziroma z družinami in sploh vse [gg. rojake in prijatelje našega društva prav uljudno veselični odsek. Kdor bi se izmej neudov ove zabave rad udeležil in še nema vabila, naj se obrne do kacega gospoda odsekovca.

— (Iz Kroke) se nam piše 6. febr.: Kar stari možje pomnijo, najdebelji sneg prinesla nam je ta zima v treh kratih. Padlo ga je prvi krat 24 palcev, drugo 27 palcev in 4. t. m. 28 palcev, torej v treh kratih 1 seženj in 7 palcev, brez tistega, ki je po malem nalletaval. — Naši voglarji so sicer snega veselili, ali vendar jih je nekaj čez noč od 3. do

4. na Ilovici zapadel, da so še le po polu dne prazni v Kropo prišli in pripovedujejo, da so do vrata sneg bredli in komaj svoje življenje rešili. Le srčnost in pogum velike te težave more prestati, in te našim voglarjem ne manjka.

— (Iz Koroškega) se nam piše: Snega imamo pri nas uže od prej dovolj; vnovič pa zopet sneži od preteklega petka in denes imamo torek in še zmirom pada sneg, kakor da bi ga še nikdar ne bili videli. Zapreke so velike; komunikacija deloma pretrgana; pota slaba.

— (Nova slovenska slovnica) posebno za vojake bode v kratkem po uže dobroznanemu pisatelju vojakovih ved v Celovcu obelodanila. Prve tri pole smo si do sedaj ogledali in hočemo, kadar bode delo gotovo, obširno kritiko podati.

— (Iz Trsta) se nam piše: Vzadnjič jedenkrat vam je nekdo pisal o nekem častniku, da je na očitnem mestu krotovičil dva artilerista, ker mu nijsta salutirala. Naj vam i jaz povem o novem dokazu, ki ga je taisti Martov sin — če se „furbezen“ sme računati k zarodu vojnega boga — dal o svojej olikanosti. V trdni zavesti, da je, kakor vsi častniki, tudi on „hoffähig“, pride one dni na bal v tukajšnji „Schillerverein.“ A ne pleše dolgo, uže raztrga se svojimi ostrogami svojej plesalki cel „šlep“; kinalu potem pa razpara nekemu gospodu na ped dolgo črne hlače. Zda pride predsednik društva k njemu, ter ga opomni, naj dene ostroge proč, ali pa naj zapusti ples. Častnik se potem izgubi. — Zima je pri nas v Trstu naenkrat pokazala vso svojo zlobnost. Okolo po hribih leži šest decimetrov debel sneg in tudi po Trstu se ga po senčnatih krajih ne manjka. Dobro oblečen mora človek hoditi okolo; gotovo pa je, da bodedo v nekaterih dneh zopet imeli gorko, kajti temperatura skače tu iz jednega ekstrema v drugi.

— (Iz seje družbe kmetijske 6. februarja.) Subvencijski odbor pod predstvom barona Wurzbacha vpričo deželnega glavarja vit. dr. Kalteneggerja je v tej seji rešil prošnje za podporo sadjerejstva. V imenu dotičnega odseka je poročal odbornik gospod O. Detelja; mej 33 prošnjiki so prejele ljudske šole podporo deloma v denarji, deloma zbirke vrtnarskega orodja ali pa drevesa, kjer se mladina v sadjereji podučuje, ako so bile prošnje po predpisu vtemeljene in njih resnica potrjena po krajnih šolskih svetih, predstojnikih podružnic kmetijskih in pa županih. Vsled tega so dobile različno podporo ljudske šole: v Košani, Koprivniku in v Štalcarjih na Kočevskem, v Krašnji, v Orehku, Št. Vidu pri Zatičini, v Zatičini, Št. Marjeti, na Golem, Boh. Bistrici, Šturji, Dobropolji, Budanji, Črnomlji, Škocijanu, Borovnici, Semiču, Planini in v Sori. Vrh tega pa je odbor sklenil, sledeče gospode priporočiti slavnemu ministerstvu kmetijstva za podelitev državne medalije za izvrstne zasluge na polji kmetijstem ali podučevanje mladine v kmetijstvu, namreč gosp. Martina Kozino, vrtnarja grajščinskega v Ravnah, g. Antona Prelca, posestnika v spodnjih Vremah, g. Jan. Eisenzopfa, učitelja v Poljanah, in pa gosp. nadučitelja in učitelja v Črnomlji.

— (Pred porotniki) v Ljubljani se je začelo včeraj obravnavanje zoper tri ženske, jednega pisarja in mizarja, ki so toženi zaradi ponarejevanja menjiških podpisov in goljufije.

— (Pomiloščen) je od cesarja oni v Celji na smrt obsojeni Leopold Grosman iz zgornje Radgone, ki je bil svojo lastno mater umoril. Sedaj ima vse življenje zaprt biti.

— (Obešenjak v Ljubljani.) Piše nam samovidec 10. febr.: Denes so obesili infanterista J. Varga, kateri je svojega predstojnika zavrtno meseca decembra p. l. ustrelil. Uže prej ta večer dobilo je tukajšnje vojaško poveljništvo odlok na telegrafično prošnjo za pomiloščenje, da naj se eksekucija izvrši. Pred sedmo uro davi odpeljali so J. V. z močno eskorto. Poleg njega je marširal jeden bataljon vojakov, pod poveljništvom majorja. J. V. je šel tiho in mirno cel pot; tik za njim peljal se je sanitetni voz, katerega pa nij potreboval, ker je bil do zadnjega trenutka jako krotak. Ko so do vešal dospeli, čitala se mu je še jedenkrat razsodba najprvo v nemškem in potem v magjarskem jeziku. Po dokončanem prečitani komandiral je poveljnik colemu bataljonu k molitvi. J. V. stal je pod vešali še vedno miren ter nijedne besede nij izustil. Mej tem časom je dovršil rabelj se svojim sinom vse priprave, ter potem pozval V na vešala. V. tudi sedaj popolnem mirno izsleče svoj plašč ter gre po stopnicah na vešala. Potem mu zaveže rabljev sin noge ter jih nategne in sicer tako močno, da je postala leva nekoliko daljša od desne; stari rabelj pak je pripravil vez za vrat. V. je tudi sedaj srčno, kakor cel čas, še rablju pomagal lanec si za vrat pripravljati ter za to nekoliko srajco in zavratnik odvihal. Ko je bilo to vse gotovo, zavezal mu je še roke in potem, kakor bi trenil hitro zabil nekoliko vrat in usmrten je bil. Gologlavemu je zavezal potem oči. Duhovnik je govoril potem nekoliko besedij navzočnemu bataljonu. Po dokončanem govoru odmarširala je vojska domov. Rabelj pak je odmeril jamo kamor so obešenjaka proti večeru pokopali. Okolo vešal se je nastavila straža, da so mnogobrojno ljudstvo zabranjevali preblizu hoditi. Sploh pa je silno velika množica radovednežev privrelo gledat, posebno veliko — ženskega spola.

— (Pruska kuga pri nas.) Iz Celovca se piše „Vaterl.“ da je mariborska železnična godba 6. t. m. v Celovcu koncertirala in igrala znano vsenemško in prusko himno „Wacht am Rhein“, katere pomen pri nas je odtrganje slovansko-nemških provincij od Avstrije in zjedinjenje z Nemčijo. In neki c. kr. uradniki so živo aplavdirali in še hoteli one ven vreči, ki so se kot Avstrijce čutili in sikali petju pruske himne.

— (S n e g a) imamo vse polno, a denes (v četrtek) ko list skončujemo še vedno nov naletuje.

sem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Koroščem.

30 let uže je nij bolezní, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in oboih brez medicín in stroškov; zdravi vse bolezni v celodni, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprevijenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žlto, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, ožnost, diabet, trganje, slujšanje, bledico in prajenje; posebno se priporoča za dojenec in je bolje, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričanih zdravilnih, brez vsake medicíne, mej njimi spričala profesorja Dr. Warzerja, g. F. V. Beneka, praga profesorja medicíne na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svétnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, M. Campbell, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlewart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.
Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja.
 Bonn, 10. jul. 1852

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih na gradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driski, grizi, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t e pri kamnu, pri prisadljivem a bolehnem draženju, skalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obisti in mehurji, tiganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsni boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in čle mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletni nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bozne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gleda vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalec gosp.
Dr. Angelsteina.
 Berlin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekan gledé Revalesscière du Barry vsosttransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimperm, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strahimi bolečinami vnetje jeter, ter ničesar použiti ni mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Spričevalo št. 72.618.

La Roche sur Yon, 30. julija 1868.

Vaša Revalesscière ozdravila me je popolnoma strašnih želodčnih in čutnicnih boleznij, katere se ne deset let aždle.

(Gospa) Armanda Prevost, posestnica.

Revalesscière je 4 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslenih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, ko pri zdravilih.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 38 gold.

Revalesscière-Biscuiten v pušicah in tabletah za 3 as 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 43 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold. Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse 8, kakor v vsaki mestih pri dobrih ekterjih in spenarijskih trgovcih, tudi razpošilja duvajaaka hlaa na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih. V Ljubljani Ed. Ehrh, J. Svoboda, ekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (321)

Umrli v Ljubljani

od 3. do 7. febr.:

Mihael Remc, 32 l., v bolnici za jetiko. — Andrej Gregorin, 56 l., v bolnici za krčem. — Jos. Ohočki, 45 l., v bolnici za jetiko. — Helena Kotnik, 68 l., v bolnici vsled starosti. — Josip Rot, 17 l., v bolnici za vročino. — Iv. Bastole, 3 l., dete železnicega stražnika za črevnim katarom. — Kaspar Zupančič, 62 l., v bolnici vsled slabosti. — Franjo Kosmač, 33 l., v bolnici za jetiko. — Franjo Znidarski, dete delavca, takoj po porodu v sili krščeno. — A. Kokalj, 69 l., za jetiko.

9. februarja:

Mugenauer iz Beljaka. — Završnik iz Grada. — Pri Stonu: Prosen iz Vipave. — Kaster iz Dunaja. — grof Negom iz Verone. — Jakel iz Gorenjskega. — Müller iz Grada. — Fabro iz Trsta. — Slibar iz Gorenjskega. — James iz Verone.

Pri Mašini: Schwarz iz Dunaja. — Rome iz Kočevja. — Mayer iz Monakova. — Požlep iz Kranja. — Eisner iz Dunaja. — Jelovšek iz Vrhnike.

K. br. 1258.

Dne 21. februarja 1876 od 9. do 12. ure do polu dne v podpisnem občinskem glavarstvu hoče se držati javna dražba prodaje bukovega gorivog drva naj više ponudčemu po prilici 34000 metara kub. iz občinske šume Lisina. Pogoji morejo se razviditi v ovomu glavarstvu v navadnih uradnih urah.

Glavarstvo občine Kastav, 31. januarja 1876.

Glavar: Marotti.

Razglas.

Dobrodelni bazar!

Pod tem naslovom

Prve dunajske fabrike za perilo

Dunaj, Kölnhofgasse 4.

Dunaj, Kölnhofgasse 4.

Srajca za dame
 namesto gl. 2, le gl. 1.

Srajca za gospode
 namesto gl. 2, le gl. 1.

perila za gospode, gospe in otroke,
 platna in prtov za mize itd.;

zaradi večstranskih naročil, sklenila je fabrika neko večjo prodano tkalnico pridobiti si po prav ugodnimi pogoji, ter jej mogoče, v prihodnje sledede cene

na polovico izdelalne cene nastaviti.

Namesto dva samo jeden goldinar!

prej	sedaj	prej	sedaj
12 ang. batistnih robcev z barvanim robom obrobljene	gl. 2, gl. 1.—	6 parov finih angleških manšet modernjše	gl. 4, gl. 2.—
1 shirting-srajca za gospode z gladkimi ali nabranimi prsi	" 2, " 1.—	1 fino štikana srajca za dame z najlepšo upravo	" 4, " 2.—
1 stanovitno barvana srajca s perkala, naj-novejša šega	" 2, " 1.—	1 eleg. francoski korset z lepo štikarijo	" 4, " 2.—
1 angl. trikot-jopica ali hlače bela in barvasta	" 2, " 1.—	1 fina spodnja kika za dame z izvrstnim lišpom	" 4, " 2.—
6 elegantnih batistnih robcev z barvanim robom obrobljene	" 2, " 1.—	1 hlače za dame iz najboljšega vrvečastega barhenta, gladko in lepo okinčane	gl. 1, 1.25, 1.50.
6 trojnih zavratnikov, najnovjše oblike	" 2, " 1.—	1 kika iz najboljšega vrvečastega barhenta, gladko in lepo olišpana,	gl. 1.80, 2 in 2.50.
1 prepletana srajca za dame z najboljšega shirtinga	" 2, " 1.—	1 korset iz barhenta, najboljši vrvečasti barhent, gladek in lepo olišpan,	gl. 1.25, 1.50 in 2.
1 elegantne hlače za dame z robnim lišpom	" 2, " 1.—	1 srajca za gospode rumburskega platna, gladka ali gubana, najfinejša	gl. 2.50, 3, 3.50 in 4.
1 fin ponočni korset najboljša bira s shirting-robcom	" 2, " 1.—	1 srajca za gospode rumburskega platna, fantazijna in štikana, najfinejša	gl. 3.50, 4, 4.50 in 5.
6 finih platnenih robcev, garantirane, da so iz pravega platna	" 2, " 1.—	1 srajca za dame iz pravega platna, gladka in fantazijna, najfinejši	gl. 1.50, 2, 2.50 in 3.
1 platnene spodnje hlače za gospode	" 2, " 1.—	1 srajca za dame iz pravega platna, štikana, najfinejši	gl. 2.50, 3, 3.50 in 4.
1 fina barvasta kreton-srajca, garantirana za pravobarveno	" 3, " 1.50	1 kos 30 vatlov vrvečastega barhenta, najfinejši	gl. 7.50, 8, 9, 10 in 11.
1 bela srajca za gospode z gladkimi trojnimi prsi	" 3, " 1.50	6 kosov 1/4 šir. rjuhe brez šiva	gl. 9 in 10.
1 bogato olišpana srajca za dame najboljša vrste	" 3, " 1.50	6 kosov 1/4 šir. rjuhe brez šiva, pravo platno, najfinejša	gl. 14.50, 15.50 in 16.50.
1 fino štikane hlače za dame prav e elegantno narejene	" 3, " 1.50	za 6 osob prtič na mizo iz dvojtkanine in damasta	gl. 3, 3.50, 4, 4.50 in 5.
1 shirting spodnja kika za dame najboljša naprave	" 3, " 1.50	za 12 osob prtič na mizo iz dvojtkanine in damasta	gl. 8.50, 10, 11, 12 in 14.
1 spodnje hlače za gospode iz pravega rumburskega platna	" 3, " 1.50	1 kos 30 vatlov 1/4 šir. domačega platna	gl. 6.50, 7.50 in 8.
1 angl. ekatord-srajca najnovjše šega, garantirana za pravo	" 4, " 2.—	1 kos 46 vatlov 1/4 šir. kreasa platna	gl. 16, 17, 18 in 18.50.
1 srajca za gospode iz pravega rumburskega platna z lepo nabranimi prsi	" 4, " 2.—	1 kos 50 vatlov 1/4 šir. irendskega in holendskega platna	gl. 20, 22, 23, 25 in 26.
1 fino štikana srajca za bal, ročna štikarija, najnovjše šega	" 4, " 2.—	1 kos 54 vatlov 1/4 šir. rumburskega platna	gl. 24, 25, 26, 28, 30, 32 in 36.
		12 komadov brisavk iz dvojtkanine in damasta	gl. 3.25, 3.75, 4.50, 5, 5.50 in 6.

Naslov: Prva dunajska fabrika za perilo, Dunaj, Kölnhofgasse 4, Dunaj.

Naročila proti pošiljanju novcev ali pa proti poštnem povzetju.

(16 5)

Lekarna Piccoli

Dorško olje
 (Dorsch-Leberthran-Oel)

iz sale kitovih jeter, v katerem je železni jod (Jodir)

V 35.00 gramih olja iz sale kitovih jeter je 14 centigramov železnega joda (protiopatentna ferri.) (132—139)

Jaz ne bodem opisoval učinek železnega joda, ker ta je obče znan in se vporablja splošno v zdravilstveni stroki. Ta učinek pak postane važnejši, ako se združi z oljem iz sale kitovih jeter in je posebno zladen v vseh onih slučajih, v katerih se more brzo pomagati oslabiljeni redlini delavnosti; kjer se mora dostaviti krvnej cirkulaciji večja količina teh elementov, kateri kri čistijo, ter s tem dajejo napravam sopenja večjo delavnost in prpomorejo do usvaritve zdravnejše in večje krvne mase.

Jaz morem jih tedaj najtopleje priporočati kot najboljši pripomoček proti bramotjem (škrofeljom), rakitis, kroničnim izpuškom na kozi, pljučnim katarom in jeliči.

Nakazanje o rabi. Olja iz sale kitovih jeter uživa se po 10 gramov trikrat na dan ali po zdravniškem predpisu.

Cena je 1 steklenice 1 gl. av. velj.

Da se ponarejenju izogne, videnje bode moje ime na vsaki steklenici.

Dunajska borza 10. februarja.

Enotni	68	60	kr.
Enotni	73	60	
Enotni	111	25	
1860	81	1	
Akcie	174	90	
Kreditne	14	75	
Napoli	9	19 1/2	
Č. k. cekni	5	41 1/2	
Srebro	103	75	